

**พฤติกรรม, ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยที่ส่งผลต่อทัศนคติด้านความปลอดภัยของ
พนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง**

**Safety Behavior, Policy Affecting Safety Attitude of Production Employees at an
Unspecified Company.**

จุฬาลักษณ์ แสงราวี และ รองศาสตราจารย์ ธนชัย ยมจินดา
สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Julaluk Sangrawee and Thanachai Yomchinda

Industrial Management Master of Business Administration Ramkhamhaeng University

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง (2) ศึกษาทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง (3) ศึกษาปัจจัยด้านความปลอดภัยของบริษัทแห่งหนึ่ง (4) เปรียบเทียบพฤติกรรมและทัศนคติด้านความปลอดภัย จำแนกตามประชากรศาสตร์ (5) ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยที่ส่งผลต่อทัศนคติด้านความปลอดภัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง จำนวน 117 คน โดยคำนวณตามสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นของแบบวัดเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression) ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า (1) พนักงานมีระดับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับดี (2) พนักงานมีระดับทัศนคติความปลอดภัยอยู่ในระดับดี (3) บริษัทมีระดับการจัดการด้านนโยบายความปลอดภัยอยู่ในระดับดี (4) พฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต พบว่า ตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีทัศนคติความปลอดภัยแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (5) หากพิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยนโยบายด้านความปลอดภัยต่อทัศนคติด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางในทิศทางเดียวกัน ($r = .579$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยที่มีผลต่อทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต

บริษัทแห่งนี้มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางในทิศทางเดียวกัน ($R=.647$) สามารถทำนายระดับความคิดเห็นทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิตได้ร้อยละ 41.90 เขียนสมการรูปแบบ ดังนี้
ทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต (Y) = $1.877 + 0.325$ (ด้านการกำกับดูแล)

คำสำคัญ: นโยบายความปลอดภัย, พฤติกรรมด้านความปลอดภัย, ทัศนคติด้านความปลอดภัย

Abstract

The objectives of this survey research were to: 1) study the level of production employee's safety behavior 2) study the level of production employee's safety attitude 3) study the level of company safety policy factors 4) compare safety behavior and attitude classified by personal data 5) study relationship of safety policy factors toward employee's attitude.

The population taken from production employees were computed by Yamane formula to derive at 117 sampling size. Likert's 5 rating scale questionnaire, with 0.95 reliability were employed as research tool. The data analysis employed both descriptive statistics include frequency, percentage, mean and standard deviation and inferential statistic include t-test, One-way ANOVA and Pearson's Correlation and Multiple Linear Regression.

The finding revealed as follow 1) the level of safety behavior in overall were good 2) the level of employees safety attitude in overall were good 3) the level of company policy factors in overall were good 4) safety behavior as per personal factors indicated significant difference at 0.05 on education and not on others, safety attitude as per personal factors indicated significant difference at 0.05 on position and not on others 5) Pearson's Correlation analysis of safety policy factors and employees attitude indicated a moderate positive strength association ($r=.579$) at significant difference of 0.01 and Multiple Linear Regression analysis of safety policy factors and employees attitude indicated a moderate positive strength of association ($R=.647$) with predicting power percentage of 41.90 and also derive the forecast equation of Unstandardized $Y = 1.877 + .325(\text{monitoring and control})$

Keywords: Safety Policy, Safety behavior, Safety Attitude

บทนำ

ประเทศไทยมีการขยายตัว และพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น รวดเร็ว อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทางภาครัฐมีการสนับสนุนให้มีการลงทุน ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพเข้ามาใช้ในอุตสาหกรรม จึงทำให้การผลิตในภาคอุตสาหกรรมในปัจจุบันสามารถผลิตผลิตภัณฑ์ได้อย่างหลากหลาย ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศไทยมีการพัฒนาและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้แล้วเพื่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรีทางเศรษฐกิจ การผลิตสินค้าในภาคอุตสาหกรรมรวมถึงการบริการ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการบริหารและจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเข้ามามีส่วนร่วมด้วย เพื่อให้ได้ผลผลิตที่เพิ่มขึ้น ต้นทุนลดลง และที่สำคัญเกิดการประสพอุบัติเหตุของลูกจ้างลดลง ซึ่งปัจจุบันจะเห็นได้ว่า ปัญหาด้านความปลอดภัยในการทำงานมีมากขึ้น อาจจะเกิดจากจำนวนแรงงานที่เพิ่มมากขึ้นด้วย จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน จากสถิติพบว่าร้อยละ 80 มักจะเกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของลูกจ้าง ส่วนอีกร้อยละ 20 เกิดจากสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้เกิดความสูญเสียมากมาย ทั้งเกิดแก่ลูกจ้าง ทรัพย์สิน และบริษัท เช่น ลูกจ้างบาดเจ็บ สูญเสียอวัยวะ หรือเสียชีวิต และสิ่งที่เกิดขึ้นกับองค์กร เช่น ต้องจ่ายเงินเข้ากองทุนเงินทดแทนมากขึ้น ขาดลูกจ้างทำงาน เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าว ภาครัฐจึงมีการออกกฎหมาย และมาตรฐานเพื่อป้องกัน และลดสถิติการประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานของลูกจ้างโดยมีการกำหนดผู้รับผิดชอบ ภาระ บทบาท หน้าที่และบทลงโทษให้กับเอกชน โดยออกเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับความปลอดภัยขึ้น

สำหรับสถิติการประสพอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในช่วงปี พ.ศ. 2555 – 2560 จากสถิติของสำนักกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม แสดงให้เห็นถึงมีแนวโน้มของการเกิดการบาดเจ็บ/เจ็บป่วยของผู้ปฏิบัติงานลดลงอย่างต่อเนื่อง จากจำนวน 86,278 ราย เหลือ 3,210 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.59 ซึ่งสาเหตุโดยส่วนใหญ่ที่เกิดอุบัติเหตุมีมากกว่าร้อยละ 90 มาจากพฤติกรรมของพนักงานที่กระทำโดยไม่ปลอดภัย รวมถึงทัศนคติด้านความปลอดภัยที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น หากสามารถลดพฤติกรรมการทำงานที่ไม่ปลอดภัย และส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ปลอดภัยในการทำงานได้ย่อมสามารถป้องกันความสูญเสีย และลดสถิติการเกิดอุบัติเหตุให้เกิดขึ้นน้อยที่สุดได้ (สำนักกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม)

นอกจากด้านนโยบายความปลอดภัยแล้ว การส่งเสริมพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานนั้นถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมที่มีการดำเนินงานในรูปแบบของโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งภายใต้การดำเนินงานต้องให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยของพนักงาน เพื่อสร้างความมั่นใจและขวัญกำลังใจให้กับลูกจ้าง

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกบริษัทแห่งหนึ่ง เป็นอุตสาหกรรมในระดับต้นที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมหนัก มีการเติบโต และพัฒนาเทคโนโลยีค่อนข้างสูง และหากดูจากสถิติการเกิดอุบัติเหตุการประสพอันตราย หรือเจ็บป่วยจากการทำงานที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ควรได้รับการแก้ไข ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและปัจจัยด้านนโยบายด้านความปลอดภัยที่

ส่งผลต่อทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิตของบริษัทแห่งหนึ่ง เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลให้ทางบริษัทนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย เพื่อให้เกิดพฤติกรรมในการทำงานและทัศนคติด้านความปลอดภัยที่มั่นคงต่อไป

คำนิยามศัพท์

1. พฤติกรรมความปลอดภัย หมายถึง การปฏิบัติงานที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นในการปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงกิจกรรมอื่นๆ ที่ปฏิบัติเพื่อสนับสนุนให้เกิดการทำงานอย่างปลอดภัย เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความสูญเสีย การบาดเจ็บ /เจ็บป่วย

2. ทัศนคติด้านความปลอดภัย หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับอันตรายที่อาจจะเกิดจากการทำงาน รวมทั้งแนวความคิดป้องกันอันตรายจากการทำงาน ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่มีต่อนโยบายความปลอดภัย

3. นโยบายด้านความปลอดภัย หมายถึง การกำหนดนโยบาย ข้อกำหนด กฎระเบียบ ข้อบังคับที่มีความเกี่ยวข้องกับการทำงานอย่างปลอดภัย การจัดการหน้าที่และความรับผิดชอบของทุกคนในองค์กรให้ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการงานด้านความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง
2. ศึกษาทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง
3. ศึกษาปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยของบริษัทแห่งหนึ่ง
4. เปรียบเทียบพฤติกรรมและทัศนคติด้านความปลอดภัยจำแนกตามประชากรศาสตร์
5. ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยที่ส่งผลต่อทัศนคติด้านความปลอดภัย

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานที่อยู่ภายใต้นโยบายด้านความปลอดภัย จำนวนทั้งหมด 165 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่างของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, P.125, อ้างอิงถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557, หน้า 47) ที่ค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 117 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อายุงาน ตำแหน่งงาน จำนวนครั้งที่ประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน

1.2 ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัย ประกอบด้วย การพัฒนา / การฝึกอบรม การกำกับดูแล การกำหนดมาตรฐานงาน การให้เครื่องมือสนับสนุน การสนับสนุนเทคโนโลยี และการสนับสนุนด้านงบประมาณ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 พฤติกรรมด้านความปลอดภัย ประกอบด้วย ด้านการปฏิบัติงาน ด้านเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

2.2 ทักษะด้านความปลอดภัย ประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจ งานด้านความปลอดภัย กิจกรรมด้านความปลอดภัย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. พฤติกรรมด้านความปลอดภัยแตกต่างกันจำแนกตามประชากรศาสตร์
2. ทักษะด้านความปลอดภัยแตกต่างกันจำแนกตามประชากรศาสตร์
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยต่อทักษะด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง
4. ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยที่ส่งผลต่อทักษะด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับพฤติกรรม, ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยที่ส่งผลต่อทักษะด้านความปลอดภัย แบบสอบถามถูกสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเนื้อหาของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ ตำแหน่งงาน และจำนวนครั้งที่เกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัย แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนา/ฝึกอบรม ด้านการกำกับดูแล ด้านการกำหนดมาตรฐานงาน ด้านการให้เครื่องมือสนับสนุน ด้านการสนับสนุนเทคโนโลยี และด้านการสนับสนุนด้านงบประมาณ จำนวน 20 ข้อ โดยคำตอบมี 5 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านเครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ และด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำนวน

15 ข้อ โดยคำตอบมี 5 ตัวเลือก คือ ปฏิบัติทุกครั้ง ปฏิบัติเกือบทุกครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัตินานๆครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ

ส่วนที่ 4 ทักษะด้านความปลอดภัยของพนักงาน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจงานด้านความปลอดภัย และกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัย จำนวน 10 ข้อ โดยคำตอบมี 5 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็น หรือ ข้อเสนอแนะ

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำค่าของคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยคัดเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่า IOC เท่ากับ 0.99 สามารถนำแบบสอบถามไปทำ Try out ต่อไป

2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วไปปรับปรุงแก้ไข และให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอีกครั้ง จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try out) กับจำนวนพนักงานแผนกผลิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อทำการทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า ข้อคำถามมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95 (มีความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก) จึงนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามให้กับพนักงานแผนกผลิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 117 ชุด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูล แล้วส่งกลับคืนฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแยกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อายุงาน ตำแหน่งงาน จำนวนครั้งที่ประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน

4.2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยและทัศนคติด้านความปลอดภัยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในเรื่องวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมด้านความปลอดภัยและทัศนคติด้านความปลอดภัยแตกต่างกันจำแนกตามประชากรศาสตร์ ใช้สถิติการทดสอบค่า t -test สำหรับตัวแปรที่มี 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยสถิติการทดสอบค่า F -test ใช้

สำหรับตัวแปรที่มีค่ามากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และใช้การเปรียบเทียบรายคู่กรณีที่มีความแตกต่างกัน โดยวิธีของฟิชเชอร์ (Fisher’s Least Significant Difference :LSD)

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยต่อทัศนคติด้านความปลอดภัย โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson correlation coefficients) และทดสอบการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัวกับตัวแปรตาม 1 ตัว เพื่อดูว่ามีตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่ร่วมกันทำนายหรือพยากรณ์หรืออธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้

ผลการวิจัย

- 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพนักงาน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 73.5) มีอายุช่วง 30-39 ปี (ร้อยละ 44.4) สถานภาพโสด (ร้อยละ 59.8) มีระดับการศึกษามัธยมปลายหรือ ปวช.(ร้อยละ 31.6) ปฏิบัติงานในตำแหน่งของพนักงาน (ร้อยละ 69.2) มีอายุงาน 1-5 ปี (ร้อยละ 41.9) และส่วนใหญ่ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ (ร้อยละ 76.9)
 - 2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง
- ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง

พฤติกรรมด้านความปลอดภัย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับพฤติกรรม
ด้านการปฏิบัติงาน	4.03	0.69	ดี
ด้านเครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์	3.91	0.61	ดี
ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.87	0.62	ดี
รวม	3.94	0.55	ดี

จากตารางที่ 1 พบว่าพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่งภาพรวมมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 3.94, S.D = 0.55) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.03, S.D = 0.69) และด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 3.87, S.D = 0.62)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัย บริษัทแห่งหนึ่ง
 ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยบริษัท
 แห่งหนึ่ง

ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับการจัดการ
ด้านการพัฒนาฝึกอบรม	3.90	0.57	ดี
ด้านการกำกับดูแล	3.93	0.61	ดี
การกำหนดมาตรฐานงาน	3.92	0.61	ดี
การให้เครื่องมือสนับสนุน	3.94	0.64	ดี
สนับสนุนเทคโนโลยี	3.85	0.64	ดี
การสนับสนุนงบประมาณ	3.81	0.68	ดี
รวม	3.84	0.50	ดี

จากตารางที่ 2 พบว่าปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยของบริษัทแห่งหนึ่ง ภาพรวมมีระดับการ
 จัดการด้านนโยบายความปลอดภัยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.84$, S.D = 0.50) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า บริษัทมี
 การให้เครื่องมือสนับสนุนกับการทำงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.94$, S.D = 0.64) และด้านการสนับสนุน
 งบประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.81$, S.D = 0.68)

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง
 ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงาน
 แผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง

ทัศนคติด้านความปลอดภัย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับทัศนคติ
ความรู้ ความเข้าใจ งานด้านความปลอดภัย	4.08	0.59	ดี
ด้านกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัย	4.04	0.52	ดี
รวม	4.06	0.52	ดี

จากตารางที่ 3 พบว่าทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง ภาพรวม
 พบว่ามีระดับทัศนคติด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.06$, S.D = 0.52) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า
 พนักงานมีความคิดเห็นทัศนคติด้านความปลอดภัยในส่วนของ การให้ความรู้ ความเข้าใจงานด้านความ
 ปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.08$, S.D = 0.59) และด้านกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยรองลงมา
 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.04$, S.D = 0.52)

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 พฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่งที่แตกต่างกัน
จำแนกตามประชากรศาสตร์

ตารางที่ 4 พฤติกรรมด้านความปลอดภัยที่แตกต่างกันจำแนกตามประชากรศาสตร์

ปัจจัยประชากรศาสตร์	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	<i>t</i> -test (Sig) / <i>F</i> -test (Sig)
เพศ			0.134
ชาย	3.90	0.55	
หญิง	4.06	0.51	
สถานภาพ			0.409
โสด	3.90	0.54	
สมรส	3.99	0.55	
อายุ			0.934
น้อยกว่า 30 ปี	3.91	0.57	
30 – 39 ปี	3.95	0.53	
มากกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี	3.94	0.55	
ระดับการศึกษา			0.034*
มัธยมต้นหรือต่ำกว่า	3.85	0.43	
มัธยมปลายหรือ ปวช.	3.89	0.46	
อนุปริญญา / ปวส.	3.88	0.59	
ปริญญาตรี	4.30	0.73	
ตำแหน่งงาน			0.076
พนักงาน	3.90	0.57	
หัวหน้างาน	4.09	0.38	
หัวหน้าส่วน	3.59	0.73	
อายุงาน			0.642
น้อยกว่า 1 ปี	3.99	0.51	
1-5 ปี	3.87	0.47	
6-10 ปี	4.00	0.75	
11-15 ปี	4.07	0.45	
15 ปีขึ้นไป	3.73	0.47	

ปัจจัยประชากรศาสตร์	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t-test (Sig) / F-test (Sig)
จำนวนครั้งที่เกิดอุบัติเหตุจากการ ทำงาน			0.473
1-3 ครั้ง	4.09	0.59	
4-6 ครั้ง	3.82	0.86	
6 ครั้งขึ้นไป	3.65	0.16	
ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ	3.94	0.51	

*หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ สถานภาพ อายุ ตำแหน่งงาน อายุงาน และจำนวนครั้งที่เกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน แตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ด้านระดับการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีความแตกต่างระหว่างคู่ทั้งหมด 3 คู่ ได้แก่ ระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่ากับปริญญาตรี ระดับการศึกษามัธยมปลายหรือ ปวช.กับปริญญาตรี และ ระดับการศึกษานุปริญญา / ปวส. กับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ทักษะด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่งที่แตกต่างกัน
จำแนกตามประชากรศาสตร์

ตารางที่ 5 ทักษะด้านความปลอดภัยที่แตกต่างกันจำแนกตามประชากรศาสตร์

ปัจจัยประชากรศาสตร์	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t-test (Sig) / F-test (Sig)
เพศ			0.717
ชาย	4.05	0.56	
หญิง	4.08	0.38	
สถานภาพ			0.393
โสด	4.02	0.52	
สมรส	4.11	0.51	

ปัจจัยประชากรศาสตร์	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t-test (Sig) / F-test (Sig)
อายุ			0.634
น้อยกว่า 30 ปี	4.00	0.60	
30 – 39 ปี	4.06	0.48	
มากกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี	4.12	0.47	
ระดับการศึกษา			0.439
มัธยมต้นหรือต่ำกว่า	3.99	0.42	
มัธยมปลายหรือ ปวช.	4.05	0.54	
อนุปริญญา / ปวส.	4.04	0.61	
ปริญญาตรี	4.24	0.45	
ตำแหน่งงาน			0.040*
พนักงาน	4.02	0.54	
หัวหน้างาน	4.22	0.34	
หัวหน้าส่วน	3.70	0.65	
อายุงาน			0.438
น้อยกว่า 1 ปี	4.14	0.52	
1-5 ปี	3.96	0.46	
6-10 ปี	4.09	0.62	
11-15 ปี	4.08	0.52	
15 ปีขึ้นไป	4.30	0.51	
จำนวนครั้งที่เกิดอุบัติเหตุจากการ			0.462
ทำงาน			
1-3 ครั้ง	4.22	0.48	
4-6 ครั้ง	4.10	0.74	
6 ครั้งขึ้นไป	3.80	0.42	
ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ	4.04	0.50	

*หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน และจำนวนครั้งที่เกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน แตกต่างกันมีทัศนคติด้านความปลอดภัยโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่ด้านตำแหน่งงานพบว่า

ตำแหน่งงานแตกต่างกันมีทัศนคติด้านความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีความแตกต่างระหว่างคู่ จำนวน 1 คู่ ได้แก่ตำแหน่งหัวหน้างานกับตำแหน่งหัวหน้าส่วน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยต่อทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง

จากผลการทดสอบสมมุติฐานที่ 3 พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยทั้ง 6 ด้านต่อทัศนคติความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่งพบว่า ค่า Significant level มีค่าเท่ากับ 0.000 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) แล้วพบว่ามีค่า 0.579 ซึ่งแสดงว่า ปัจจัยนโยบายความปลอดภัยต่อทัศนคติด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางในทิศทางเดียวกัน

สมมุติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยที่ส่งผลต่อทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณระหว่างปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยที่ส่งผลต่อทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง

ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัย	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ด้านการพัฒนา/ฝึกอบรม (X_1)	0.054	0.100	0.059	0.541	0.589
ด้านการกำกับดูแล (X_2)	0.325	0.101	0.386	3.212	0.002*
การกำหนดมาตรฐานงาน (X_3)	0.085	0.107	0.102	0.801	0.425
การให้เครื่องมือสนับสนุน (X_4)	0.140	0.117	0.174	1.199	0.233
สนับสนุนเทคโนโลยี (X_5)	0.086	0.123	0.107	0.701	0.485
การสนับสนุนงบประมาณ (X_6)	-0.138	0.075	-0.182	-1.848	0.067
ค่าคงที่	1.877	0.295		6.368	0.000

Multiple R = 0.647^a R Square = 0.419 Adjusted R Square = 0.387 Std. Error = 0.40401

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านการกำกับดูแล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.325 มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางในทิศทางเดียวกัน ($r=0.647$) สามารถทำนายระดับความคิดเห็นทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิตได้ร้อยละ 41.90 และเขียนสมการรูปแบบ ดังนี้ ทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต (Y) = 1.877 + 0.325 (ด้านการกำกับดูแล)

อภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมและทัศนคติด้านความปลอดภัย พบว่า พนักงานเพศหญิงซึ่งพื้นฐานในการปฏิบัติงานเป็นเพศที่มีความรับผิดชอบและความคาดหวังในการทำงานสูง มีความละเอียดถี่ถ้วนในการทำงาน ปฏิบัติตามกฎระเบียบ มาตรฐานการทำงาน อาจเป็นเพราะการตัดสินใจเลือกยังไม่ชัดเจนเท่ากับเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรนิภา กุลสมบุญสินธุ์ และเจริญชัย เอกมาไพศาล (2560) เรื่องอิทธิพลของคุณลักษณะทางเพศต่อความก้าวหน้าในอาชีพของผู้จัดการโรงแรม พบว่า คุณลักษณะทางเพศของผู้จัดการโรงแรมหญิงมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในอาชีพทั้งในเชิงจิตวิสัยและวัตถุวิสัย ในประเด็นด้านบุคลิกภาพ ด้านรายละเอียดของงาน ด้านความละเอียดรอบคอบการทำงาน และความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้แล้วพนักงานที่มีสถานภาพโสด ช่วงอายุน้อยกว่า 30 ปี ระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า มีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยที่ต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ ซึ่งการแสดงออกพฤติกรรมของพนักงานสะท้อนให้เห็นว่าพนักงานในกลุ่มดังกล่าวมีทัศนคติด้านความปลอดภัยที่ต่ำกว่าเช่นกัน ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ พนักงานมีประสบการณ์ทำงานน้อย วุฒิภาวะการทำงานน้อย ขาดความรู้ความเข้าใจ จึงทำให้พนักงานขาดความตระหนักในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจันจิรา โสประจิน (2553) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์: กรณีศึกษา บริษัท ยานยนต์ จำกัด (มหาชน) พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าระดับการศึกษาที่สูงกว่ามีระดับพฤติกรรมการทำงานที่ดีกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาดำกว่า ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าย่อมมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติพฤติกรรมการทำงานให้เกิดความปลอดภัยที่มากกว่า และงานวิจัยของกนกวรรณ โชติจรัส (2556, หน้า 68) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงานในบริษัท AAA (ประเทศไทย) จำกัด ผลการวิจัยพบว่าพนักงานช่วงระดับอายุ 39-48 ปี และ 49-58 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยที่ดีมาก เพราะอายุยังเยอะมีประสบการณ์การใช้ชีวิตเยอะมากกว่า จึงทำให้มีปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังมากกว่าพนักงานที่ระดับอายุ 18-28 ปี อยู่ในวัยซีกคะนอง

2. ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติด้านความปลอดภัยระดับปานกลางในทิศทางเดียวกัน ซึ่งมีส่วนที่คล้ายคลึงกับผลงานวิจัยของ อรวรรณ ดำรงค์ศิริ (2541) ศึกษาเรื่องการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ด้านสิ่งแวดล้อมการทำงานของผู้ปฏิบัติงานเหมืองแม่เมาะ พบว่า ความรู้ความเข้าใจมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามนโยบายบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ด้านสิ่งแวดล้อมการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ผลสรุปที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยมีผลต่อทัศนคติความปลอดภัยของพนักงาน เนื่องด้วยการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน รวมถึงมีการสื่อสารให้พนักงานรับทราบ นำสู่การปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

3. ปัจจัยด้านนโยบายความปลอดภัยด้านการกำกับดูแลมีผลต่อทัศนคติด้านความปลอดภัยของพนักงานแผนกผลิต บริษัทแห่งหนึ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เหตุที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจ

เป็นเพราะการกำกับดูแล ทั้งในส่วนของกฎระเบียบ ข้อบังคับ การจัดพื้นที่สภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมถึงการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้กับพนักงาน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการบริหารงานความปลอดภัย (อ้างในนฤมล สัตตบุษย์, 2546) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการบริหารงานความปลอดภัยจะต้องมีการกำหนดนโยบายความปลอดภัยที่ชัดเจน ตามทฤษฎีและแนวคิดสมัยใหม่ที่ว่าด้วยการจัดพื้นที่การทำงานให้ปลอดภัย การบริหารดำเนินงาน กำกับดูแล กำหนดเป้าหมาย วางแผนงาน และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบแก่สายงานอย่างชัดเจน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นหัวใจสำคัญการดำเนินงานด้านความปลอดภัยให้ได้ผลและมีประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1. ด้านพฤติกรรมความปลอดภัย ควรเพิ่มการตรวจติดตามพฤติกรรมการทำงานโดยผู้บังคับบัญชา สูงกว่า 1 ระดับ บันทึกการประเมินลงในเอกสาร Skill map กำหนดเป็นรูปแบบการ Genba เพื่อให้เกิดการปรับปรุงพฤติกรรมความปลอดภัยในส่วนที่อาจจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุ
2. ด้านทัศนคติความปลอดภัย ควรจัดกิจกรรมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติ เช่น ให้ความรู้กับพนักงานอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นรูปธรรม เพิ่มช่องทางให้พนักงานเกิดการเรียนรู้ การแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่อยากรับรู้ หรือสิ่งที่เขาต้องการแลกเปลี่ยนกับทางผู้บริหาร เพื่อให้มองเห็นทัศนคติของแต่ละฝ่าย เช่น Town Hall of Safety หรือ Hiyari Hatto เพื่อให้เกิดความตระหนักรู้กันอย่างแท้จริง
3. ด้านปัจจัยนโยบายความปลอดภัย นอกจากการดำเนินการตามนโยบายทั้ง 6 ด้าน ยังควรเร่งดำเนินการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยจัดทำแผนการศึกษาและแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานพื้นที่นั้น และสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในบริษัท

บรรณานุกรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม. 2552. แผนภูมิสถิติอุบัติเหตุในโรงงานอุตสาหกรรมปี 2550. จำแนก ตาม

ประเภทของอุบัติเหตุ ประเภทโรงงาน. จาก www2.diw.go.th/.../แผนภูมิอุบัติเหตุ%20ปี%202550.pdf

กนกวรรณ โชติจารี (2559, บทคัดย่อ) . พฤติกรรมความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงานในบริษัท AAA (ประเทศไทย) จำกัด. งานวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

คมสันต์ ธงชัย, ณัฐพงศ์ เกลือศิริ และธนันท์ สมบูรณ์. 2552. การจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดการบาดเจ็บเนื่องจากการทำงานของคนงานก่อสร้างในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จันจิรา โสประจิน. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์:

กรณีศึกษา บริษัท ยานยนต์ จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จำโทหญิง ชลันดา ปานนนท์. (2563). ความรู้ ทักษะต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานกรม
ช่างโยธาทหารเรือ กรณีศึกษา: สายงานฝ่ายผลิต. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
จัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.

ชัชวาล เมธิกุล, ณัฐวุฒิ โรจน์นิตติกุล และจิระเสกข์ ตรีเมธสุนทร (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
ความปลอดภัยในการทำกิจกรรม CCCF ของพนักงานฝ่ายผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ บริษัท ไทยซัมมิต
โอโตพาร์ท อินดัสตรี จำกัด. วิทยานิพนธ์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ธวัช เหลืองวสุธา. (2556). ความรู้ทัศนคติและการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานกรณีศึกษา บริษัท
คอปโก้ เมททอลเวอร์เคส จำกัด จังหวัดระยอง. คั่นคว้าอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การจัดการ
สิ่งแวดล้อม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

พิชญานี ชาตรีจันทร์สกุล. (2552) .ทัศนคติต่อระบบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท
บางกอกแอสบี้ แอนด์คอสเมติก จำกัด. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พรนิภา บริบูรณ์สุขศรี, ณัฐ จันทร์ครบ (2561,บทคัดย่อ) . ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมด้านความปลอดภัย
ในการทำงาน ของพนักงานสายงานฝ่ายผลิต กรณีศึกษาอุตสาหกรรมการผลิตขวดแก้ว. คณะ
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์, หน่วยส่งเสริมเทคโนโลยีความปลอดภัยและ
สิ่งแวดล้อม สาขาวิศวกรรมความปลอดภัย คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

มธุริน เกียรประภากุล. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานหน่วยงาน ผลิตโอ
เลฟินส์ 1 บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) สาขาที่ 2 โรงโอเลฟินส์ ไอ-หนึ่ง. งาน
นิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ สิ่งแวดล้อม, คณะพัฒนาสังคมและ
สิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

รวีรา สันติมิตร. (2559). การนำนโยบายความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมไปปฏิบัติ บริษัท
คานามิทีฟูเลย์ จำกัด. วิทยานิพนธ์ กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน วิทยาลัยการบริหาร
รัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

วชิร เข้มพงษ์. (2562) . ความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานโรงกลึงเขต
เทศบาลเมืองจังหวัดศรีสะเกษ. วารสารวิชาการเฉลิมกาญจนา. คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยเฉลิม
กาญจนา

อรนิภา กุลสมบุญสินธุ์,เจริญชัย เอกมาไพศาล (2560). อิทธิพลคุณลักษณะทางเพศต่อความก้าวหน้าใน
อาชีพของผู้จัดการโรงแรม: กรณีศึกษาผู้จัดการโรงแรมเพศหญิงในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี.
วารสารธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Nurulhuda Ahmad Razali,Nor Izzati Nor Redauan , Ain Najjiah Kamaruddin (2561). A Study on safety
management practices and safety performance, National library of Medicine